

Đơn Dương Hồi Nao Bây Giờ Trắng Xóa

Em bưng mù sương
Rải trắng Đơn Dương
Thương em quá đỗi
Em và Đơn Dương...

Con-dê-cô-đơn
Lạnh kêu lí nhí
Tình hai Thế Kỷ
Dài nhĩ thời gian!

Anh rồi tro than
Ngàn năm lạnh ngắt
Bình tro rồi mất
Đáy biển lòng sông?

Đơn Dương mệnh mỏng
Hoa hồng cũng trắng
Em còn chút nắng
Sưởi ấm lòng em...

Tình thì vô biên
Nước Non cương thổ
Em còn cơ khổ
Cho đến bao giờ?

Anh cứ làm thơ
Cho em xé vụn
Hoa quỳ tím tím
Nở vàng sắp Thu...

*Em mắt bỏ câu
Vi sao ngắn lệ?
Anh làn sóng bể
Thèm một cù lao...*

Đơn Dương hồi nao
Bây giờ trắng xóa
Em ngang Eo Gió
Ngó đâu? Cà Beu?

Trần Văn Lệ